

Принудителни облаги

Етатистите често защитават „данъчното облагане“ с твърдението, че насилствената конфискация на имущество от „Властта“ се оправдава с обратно действие, когато някои от конфискуваните пари се изразходват по начин, който облагодетелства този, от който са взети парите, или поне облагодетелства обществото като цяло. Например, един етатист може да твърди, че ако някой кара по шосе, което е финансирано отчасти с парите, взети от този човек, или косвено се облагодетелства от други хора с това, че има възможност да използва шосето, то този човек няма право да се оплаква за това, че е „облаган с данъци“, за да го финансира. Като пренебрегват истинското естество на ситуацията, етатистите погрешно я характеризират просто като плащане за услуги. Никой не би твърдял подобно нещо, ако не е включен „авторитет“. Да предположим, например, че един ресторант е доставил храна на някой, който не я е поръчвал, и след това изпрати въоръжени главорези, за да вземат сто долара от този човек. Ако човекът, след като бъде ограбен по този начин, избере да изяде храната, нито един разумен човек няма да твърди, че това би направило действията на ресторанта приемливи от морална гледна точка. Обаче това е съвсем аналогично на обичайната гледна точка на етатистите: че ако някой се облагодетелства от услугите на „Властта“, той не би трябвало да се оплаква от „данъците“. Негласният постулат е, че „законният“ грабеж е абсолютно легитимен, тъй като „авторитетът“ след това осигурява някакви облаги за онзи, който е ограбен. И изглежда етатистите едва ли правят разлика между това, дали такава „облага“ е само косвена, дали е ужасно скъпа, дали е комбинирана с всички видове други неща, които изобщо не облагодетелстват този човек, и дали е нещо, на което този човек се противопоставя (напр.

финансиране на война, аборти или някаква религиозна или антирелигиозна програма). Това е така, защото етатистите вярват, че в края на краищата това да решат колко средства трябва да се изразходват, е прерогатив на онези, които са „авторитет“, не на онези, които изкарват с труд парите, и че докато управляващата класа претендира, че граби и управлява хората за тяхно добро, простолудието няма никакво право да се съпротивлява на каквото и да било принуждение и насилие, което господарите смятат за необходимо.